

Erindringer fra tiden i RGI

I anledning af Raklev G&I's 150-års jubilæum har jeg bedt 2 medlemmer af klubben om at skrive lidt om deres oplevelser i klubben.

Med venlig hilsen
Anne-Grethe Andersen,
formand Raklev G&I

MINE ÅR I RGI STARTEDE I 1947

Så indtil nu er det blevet til 66 år, godt nok mange år, hvor jeg har været aktiv, både som udøver og som hjælper. Jeg har dyrket gymnastik, spillet badminton og håndbold, og her i min sene ungdom er det blevet til ældreidræt. Som hjælper har jeg hjulpet til ved mange fester af forskellige slags, samt bankospil, julesalg og hvor der ellers har været behov for hjælp.

Nu tilbage til 1947, hvor jeg som 12-årig startede med at spille håndbold.

Jeg husker tydeligt banen hos Chr. Egely i Tranemosen som en hullet og moset bane, og hvor vi, inden vi gik hjem, vaskede os i køernes drikkestrug ved ejendommen. Senere spillede vi to forskellige steder hos Ottar Nielsen, også Tranemosen. Herefter blev banerne så flyttet til Vollerup hos Niels Børge, hvor vi så spillede til 1950, hvor vi fik en ny sportsplads ved det gamle forsamlingshus. Det var jo store forhold sammenlignet med det, vi var vant til. I 1952 blev så klubhuset bygget, om det var frivillige, der byggede, husker jeg ikke, men jeg husker, vi selv malede rummene indenfor.

Vi holdt også selv rent mellem beplantningen om anlægget i nogle år. Der var kun én håndboldbane i

Det nye klubhus.

starten, men snart blev der behov for to, så der blev oprettet én mere. Det var kun udendørs håndbold, vi spillede i mine første mange år. Vi deltog i en sommerturnering og tog ud til flere stævner, hvor vi næsten hver gang havde en pokal med hjem. Det var vel at mærke på cykel, vi tog ud; kun når vi skulle ned sydpå til Høng og Løve kørte vi med Carlo Vognmand, så blev alle syv piger læsset ind i hans bil. Det tog han ikke så tungt, måske var reglerne ikke så skrappe dengang.

Som senior spillede vi turnering få steder på Sjælland, så vores træning foregik dengang i sognekirken, hvor vi hængte et net op og spillede til et mål. I 1969 blev så Røsnæshallen bygget som en af de første i området, og efterhånden skød der haller op andre steder i amtet, og med dem startede vinterhåndbolden for alvor. Jeg var i bestyrelsen for håndbolden fra 1952 og nogle

år frem, gik ud og kom ind igen senere, og var så med i flere år.

Jeg stoppede som aktiv spiller i 1993, efter 46 gode år med rigtig mange spændende håndboldoplevelser.

Jeg har også prøvet kræfter som træner, men kun de små årgange, 5-8 år. Jeg fulgte alle mikrokurserne som kursusleder i DGI, så der hang lidt ved, men det er jo mest leg med bold, de vil, men børn i den alder er bare så herlige og ærlige.

Angående gymnastikken, så husker jeg ikke, hvornår jeg startede, men jeg husker tydeligt det gamle forsamlingshus med kakkellovnen på endevæggen mod vejen og balkonen i den anden ende, så jeg må have startet, inden den store sal blev lavet om, kakkellovnen kom ned, og der blev lavet scene. Hvor når det skete, er ikke lykkes mig at få at få oplyst, men jeg skyder på sidst i 40'erne. Men jeg gik til gymnastik i mange år som ung og voksen, og især årene med "Get" som instruktør husker jeg tydeligt, hun var altid med på det sidste nye. Badminton blev ikke det store hit hos mig, det var kun i det gamle forsamlingshus, jeg nåede at spille,

Carlo Rasmussen.

1952 – Forårsstævne i Ubby. På billedet ses Bodil Christensen, Astrid Jensen, Inge Madsen, Ester Madsen, Asta Petersen, Jytte Andersen og Ruth Hansen.

men der var lidt dumt, vi ramte altid skråstiverne i loftet... Men jeg nåede da at vinde et amtsmesterskab i c-rækken sammen med Arne Jensen (sognegården).

De mange år med juleriet skal jeg også have med. Jeg startede hos Hanne og Svend Åge Hansen med at lave kranser og dekorationer til vognene, der kørte rundt og solgte juletræer i det gamle Raklev Sogn. Senere blev jeg primus motor i det foretagende. De første år var vi hos private, hvor vi lånte nogle kælderrum, og samlede så tingene i Røsnæshallen. Det blev til mere og mere, så vi fik lov til at være i nogle omklædningsrum i kælderen i hallen. Vi var omkring 25 hjælpere, når alle var samlet.

I september var vi nogle stykker, der tog på ferietur til Sverige, et skønt sted lidt oppe nordpå; Anni Johansen kendte nogen, som vi kunne låne hytte af. Det kostede to flasker vin, billigt, og så var der oven i købet das i skoven. Her travede vi så rundt i skovene og samlede rødder – grene – mos og diverse ting, vi kunne bruge, for jo mere vi kunne finde og bruge, des mindre skulle vi jo købe. I år 2000 kørte vi ud med vognene for sidste gang, hjælperne faldt fra en efter en, de orkede ikke mere. Men vi var nogle stykker, der stadig fortsatte. Det blev til tre år mere,

hvor vi holdt julestue i Røsnæshallen, og herefter var det så slut.

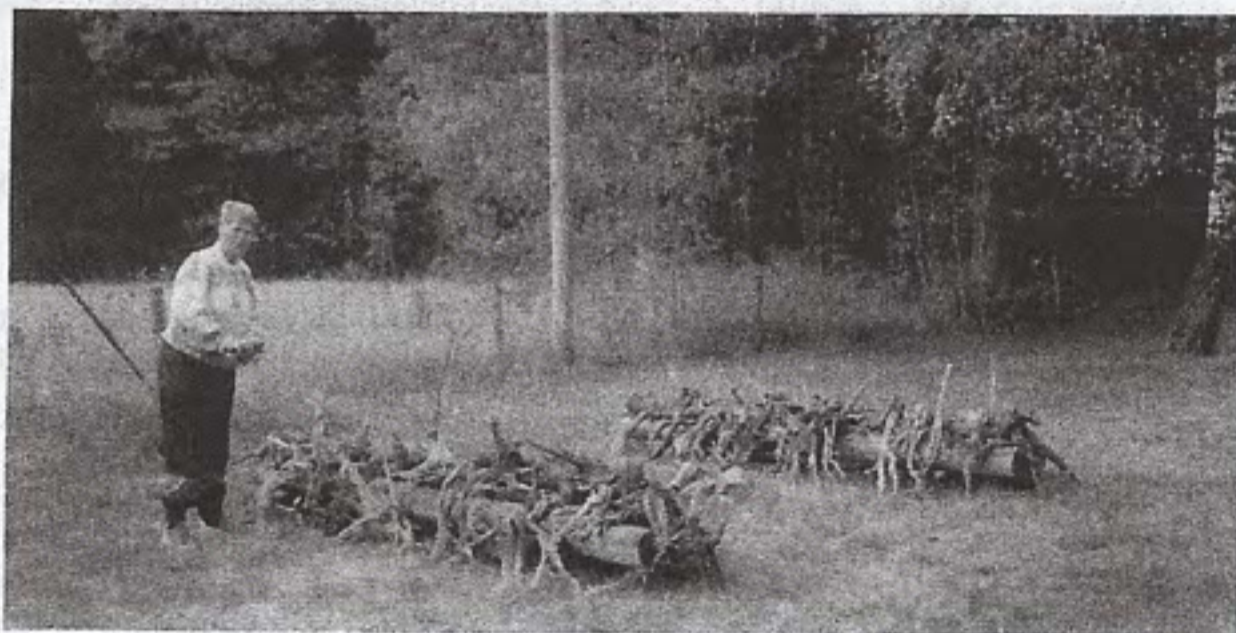
Min hjælp til bankospil bestod i at være med til at sætte borde og stole op og tage dem ned igen, en søndag hver måned; hvor mange år ved

jeg ikke, men jeg stoppede i 2012. Stavgang hos Gitte og Laurits kunne jeg ønske at være med til, men trods et nyt knæ vil mine ben ikke det, som jeg gerne vil, så foreløbig må jeg klare mig med at spille "Bedste"-volley mandag formiddag i Røsnæshallen.

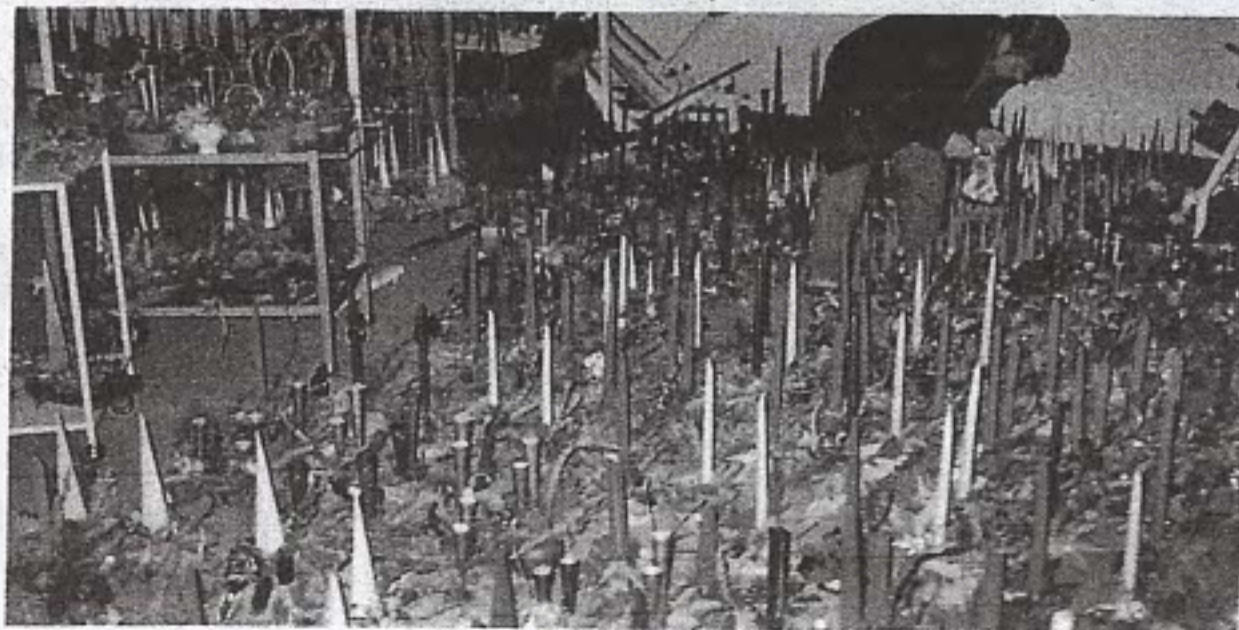
Mine tanker har her i skrivende stund været mange steder, jeg har forsøgt at huske alt det, jeg har været med til gennem de mange år. Det har været meget, og jeg vil håbe, at rigtig mange vil få den samme glæde ved at være med i RGI. Men hvad har det så givet mig at være med?

Først og ikke mindst rigtig mange oplevelser – venskab – med mange mennesker, værdien af sammenhold og ikke mindst, hvad socialt samvær betyder i det daglige liv.

Tillykke med de 150 år til vores "gamle" forening.
Esther Jensen

Anni med de indsamlede rødder.

Anni prismærker varerne.